

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஸ்டீபன்
முனைவர் ஓ முத்தையா
முனைவர் உமாதேவி
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
முனைவர் பொ. சுரேஷ்
முனைவர் ப.தனஞ்செயன்

கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் போ.கந்தசாமி
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்
முனைவர் ந. குமாரி
முனைவர் தயாநிதி
முனைவர் சந்திரசேகர்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்
இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்
முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஐங்குறு நூற்றில் நீர் நிலைகள்
பா. ரம்ஜான்

சங்ககால தமிழரின் பகுத்துண்டு பல் உயிர் ஓம்புதல்”பண்பாடு
முனைவர் ப. மணிகண்டன்

கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு
செ. கயல்விழி

அறநெறி இலக்கியத்தில் தமிழர் மருத்துவம்
அ. குழந்தைசாமி

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் நீர் வழிப்பயணங்கள்
சித்ரா.ரா

திருக்குறளில் வாய்மையில் சமரசம்
முனைவர் து. சிவசித்ரா

தமிழில் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கமும் பயன்பாடும்
முனைவர் பூ. சேகர்

ஏகன் அநேகன்
அகல்யா தர்மலிங்கம்

Bhakti Marga of Saint Thyagaraja
R. Sudhalakxmi

The Evolution of Tattvas in Samkya Philosophy
Varun Srivatsan

வேள் யாரிநாவலில் மன்னனும் மக்களும்
பொன். கனகா

அட்டைப்படி உதவி
இணையம்
நன்றி

அகத்தினுள்

யாரைக் கேட்டது இதயம் புதினத்தில் சமூகப்பார்வை
அ. சையதுஅலி பாத்திமா

என்.ஸ்ரீராம் கதைகளில் விளிம்பு நிலைமக்கள்
சுதா .மு

மேலாண்மை பொன்னுசாமி படைப்புகள் போற்றும் மானுட பிரவாகம்
கோ. சத்யா

வண்டிப் பாதை நாவல்காட்டும் இயற்கை மருத்துவம்
சு. சத்தியப்பிரியா

பொன்னீலனின் மறுபக்கம் புதினத்தில் சிறு தெய்வங்களும் அதன்
வழிபாட்டுமரபுகளும்
திருமதி சு.வினோதா

ஒப்பியல் நோக்கில் சைவ கிறிஸ்துவ குருத்துவம்
பூபாலசிங்கம். தனேஸ்

Representation of Culture in English Language Textbooks
U. Thulasivanthana

பழங்குடி மக்களின் சித்திரைத் திருவிழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

பழங்குடி மக்களின் மாட்டும் பொங்கல் விழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் கோயில் நிவேதன உணவுகள் - ஓர் ஆய்வு
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறியவரும் மருத்துவ செய்திகள்
அ. குழந்தைசாமி

தமிழ்

ஊங்குறுநூற்றில் நீர்நிலைகள் Water bodies in Aingurunooru

ஆய்வாளர்

பா. ரம்ஜான் (F9901) ,
முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
பாத்திமா கல்லூரி (தன்னாட்சி),
மேரிலேண்ட், மதுரை — 625 018

நெறியாளர்

முனைவர் சி. அருள் மைக்கேல் செல்வி,
இணைப் பேராசிரியர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
பாத்திமா கல்லூரி (தன்னாட்சி),
மேரிலேண்ட், மதுரை — 625 018.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகம் முழுவதிலும் வசித்த, வசிக்கின்ற, வசிக்கப் போகும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நீரானது அவசியத் தேவையாக அமைந்துள்ளது. ஐம்பெரும்பூதங்களுள் ஒன்றாகவும் நீர் திகழ்கின்றது. மனித சமுதாயம் தோன்றிய காலகட்டத்தில் மனிதன், நீர்ப் படுகையின் அருகில் தான் வசிப்பிடங்கள் அமைத்தான். அவை ஆற்றங்கரை ஓரமாகவோ, இயற்கையாக அமைந்த நீரோட்டப் பகுதிகளின் ஓரமாகவோ இருக்கலாம். இது இயற்கையின் நியதி ஆகும். நம் முன்னோர் இயற்கைசார் சூழலில் ஆடு, மாடுகள் போன்ற விலங்கினங்களை வளர்த்தனர். நீரைப் பாசனம் அமைத்து உழவுத் தொழில் புரிந்தனர். நீர் நிலைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்தும் வந்துள்ளனர். நாழும் இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். அருவி, ஆறு, இலஞ்சி, கடல், கிணறு, குளம், பொய்கை போன்ற நீர்நிலைகள் குறித்துத் தமிழ்ச் செம்மொழி இலக்கியங்களுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் பதிவு செய்துள்ளனர். அவற்றை அறிந்து அவ்வழியில் நடைபோட்டால் நலமுடன் வாழ முடியும்.

ABSTRACT

Water is essential for those lived, are living and are going to live in this world. It is one of the Pancha Boothas, the five manifestations of life. In Ancient time, Humankind built their societies around water bodies such as Rivers, Lakes. That is law of nature. Our Ancestors herd Cattle such as Sheeps and Cows. They made water ways to Farm their Lands. They protected and maintained, all kind of Water bodies. The book 'Aingurunooru' of The Tamil Classical Literatures has records of Water bodies such as Water Falls, Rivers, Ponds, Ocean, Tanks etc., We must study about it and lead a Good Life as we are forced to protect Water bodies in this times.

திறவுச் சொற்கள்

ஐங்குறுநூறு, அருவி, ஆறு, இலஞ்சி, கடல், கிணறு, குளம், பொய்கை.

தோற்றுவாய்

அன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிலைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாய்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கைநிலை அகம், புறம் என்று இரண்டு பிரிவுகளாக வரையறை செய்யப்பட்டதை அக்கால கட்ட இலக்கியங்கள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. களவு, கற்பு வாழ்க்கை குறித்த தகவல்களை அக இலக்கியங்கள் என்றும் போர், வீரம், ஆட்சி, கொடை போன்றவற்றைக் குறித்த தகவல்களைப் புற இலக்கியங்கள் என்றும் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் பிரித்துக் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளன.

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்க இலக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சங்க கால இலக்கிய நூல்கள் பதினெண் மேற்கணக்கு என்றும் சங்கம் மருவிய கால இலக்கிய நூல்கள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்றும் பெரும்பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அறிஞர்களான உ.வே. சாமிநாதையர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை ஆகியோரின் முயற்சியினால் சங்க இலக்கியங்கள் அச்சு வடிவம் பெற்றன.

மனிதன் உணவு உண்ணாமல் கூட இருந்திட இயலும். ஆனால் நீரைப் பருகாமல் இருப்பது என்பது எளிதான செயல் அன்று. உலகம் செழிக்க அடிப்படையாக விளங்குவது நீராகும். உலகம் உய்யவும் உயிர்கள் வாழவும் மிக மிக அவசியமானது தண்ணீர் ஆகும்.

அவை குறித்துத் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களுள் எட்டுத்தொகையில் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

எட்டுத்தொகை

பாட்டும் தொகையும் சங்க இலக்கியம் என்று வழங்கப்படுகின்றன. பாட்டு எனப்படுவது பத்துப்பாட்டு; தொகை எனப்படுவது எட்டுத்தொகை ஆகும். எட்டுத்தொகை நூல்கள் இவை இவை என்பதை,

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

ஓத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்

கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலியொடு அகம்புறம் என்று

இத்திறத்த எட்டுத்தொகை”

என்ற பழம்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

ஐங்குறுநூறு

ஐங்குறுநூற்றில் அமைந்துள்ள பாடல்கள் கடைச்சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன. அன்பின் ஐந்திணையான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்து நிலம் சார்ந்த ஒவ்வொன்றிற்கும் நூறு பாடல்கள் வீதம் இந்நூலில் ஐநூறு அகத்திணைப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை, ஆசிரியப்பாவில் அமைந்த 3 அடிச் சிற்றெல்லையும் 6 அடிப் பேரெல்லையும் கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. இந்நூல் குறைந்த அடி எல்லை கொண்ட பாக்களால் அமைந்தமையால் ஐங்குறுநூறு எனப் பெயர் பெற்றது. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இந்நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார்.

நீர்நிலைகள்

அனைத்து வகையான நீரின் தொகுப்புகளையும் நீர்நிலை என்ற சொல்லானது குறிக்கின்றது. இது பொதுவாகப் புவிப்பரப்பின் மீது காணப்படுகின்றது. நீர்நிலை என்ற சொல் சமுத்திரங்கள், கடல்கள், ஆறுகள், நீரோடைகள், சுனைகள், மடுக்கள் போன்ற மனிதனால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நீர்நிலைகளையும் ஏரிகள், குளங்கள், அணைகள் போன்ற மனிதனால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நீர்நிலைகளையும் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. நீர்நிலைகளை, “இலஞ்சி, பண்ணை, ஏல்வை, குண்டம், அலந்தை, பொய்கை, வலயம், சுனை, சிறை, பட்டம், உடுப்பு, பயம்பு, படுகர், குட்டம், தாங்கல், கோட்டகம், ஏரி, உவளகம், மடு, ஓடை, படு, தடம், வாவி, தடாகம், ஆவி, சூழி, கிடங்கு, சலதரம், கேணி, பணை, கயம், பல்வளம், நளினி, இலந்தை, மூழி, குளம்” என்று பிங்கல நிகண்டு குறிப்பதாக அமைந்துள்ளன. நீர்நிலைகளை மக்கள் தங்கள் வாழ்வியலில் எவ்வாறு பெயரிட்டு வந்துள்ளனர் என்பது குறித்த செய்திகள் செவ்வியல் நூல்களில் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

அருவி

“ஆறு போன்ற நீரோட்டம், சடுதியான நிலமட்ட வேறுபாட்டைக் கொண்ட அரிப்புக்கு உட்படாத பாறை அமைப்புக்களில் மேல்மட்டத்திலிருந்து கீழ் மட்டத்துக்கு விழுவதால் உண்டாகும் நிலவியல் அமைப்பு”¹ அருவி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்துள்ள பாடல்கள் புலவராகிய கபிலரால் பாடப்பட்டுள்ளன. இங்கு மலையிலிருந்து அருவி வீழ்கின்ற காட்சியானது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தலைவனின் வரைவு வேண்டித் தலைவி வருத்தத்துடன் இருப்பதைப் பார்த்த செவிலித்தாய் தோழியிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டாள். அதற்குத் தோழி, ஒலிக்கின்ற வெண்மையான அருவியை உடைய மலைநாட்டுத் தலைவனது மார்பில் தான் உறங்குவதை எண்ணி வருத்தமுறுகின்றாள். ஆதனால் அவளது உடல் வெப்பமுற்றுச் சினம் கொண்டு நாணத்துடன் இருக்கின்றாள். ஆனால் பழிச் சொல்லுக்கும் அஞ்சுபவளாக இருக்கின்றாள் என்று கூறுகிறாள். அவளுடைய கூற்றினால், தலைவன் மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்பதையும் அம்மலை அருவியை உடையது என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதனை,

“அன்னாய், வாழி! வேண்டுஅன்னை! எந்தோழி!

நளிநாண் உடையள்; நின்னும் அஞ்சும்;

ஒலிவெள் அருவி ஓங்குமலை நாடன்

மலிந்த மார்பின் பாயல்

தவநனி வெய்யள்; நோகோ, யானே.”

(ஐங்குறு.,

205) என்ற பாடல் அடிகள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தலைவியை ஒருவழியாகத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வந்த தலைவனிடம் தோழி, “உன்னுடைய உயர்ந்த மலைகளில் தோன்றிய மணிகளை வாரி அடித்துக் கொண்டு மிகுந்த ஒலியோடு அருவியானது வீழ்கின்றது. அதனால் அடிக்கின்ற வாடைக்காற்று மிகவும் கொடியதாக உள்ளது. இந்தச் சமயத்தில் நீ உன் நாட்டிற்குச் சென்றால் திரும்பி வரமாட்டாய்; அதனால் அங்கு நீ செல்லாதே!” என்று கூறுகின்றாள். இதனை,

“வருவை அல்லை; வாடை நனி கொடிதே!

அருவரை மருங்கின் ஆய்மணி வரன்றி;

ஓல்லென இழிதரும் அருவிநின்

கல்லுடை நாட்டுச் செல்லல் தெய்யோ!”

(மேலது., 231)

என்ற பாடல் அடிகளின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இப்பாடலில் தலைவனின் நாட்டில் உயர்ந்த மலையிலிருந்து அருவியானது வீழ்கின்ற காட்சியைப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதன் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

ஆறு

நீர்ச் சுழற்சியின் ஒரு கூறு ஆறு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பொதுவாக மழை நீரிலிருந்து ஆற்றில் இருக்கும் நீரானது பெறப்படுகின்றது. நிலத்தடி நீரை மீள்விப்பதன் மூலமும் இயற்கையான நீர்நிலைகள் நிரம்புவதன் மூலமும் புவி மேற்பரப்பில் வழிந்து ஓடுவதன் மூலமும் மழைநீர் ஆற்றை அடைகின்றது. காவிரியாற்றின் வெள்ளம் போலத் தலைவனின் மார்பானது பரந்திருந்தது என்று தலைவி கூறுகின்றாள். இங்கு தலைவனின் மார்பைக் குறிக்கக் காவிரியாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“காவிரி மலிர்நிறை அன்னநின்

மார்பு”

(மேலது., 42: 3, 4)

என்கின்ற பாடல் அடிகள் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளன. தலைவனிடம் தோழி, தலைவனது ஊரில் ஓடும் ஆறானது கூதிர்க்காலத்தில் குளிர்ந்த கலங்கல் நீரையும் வேனிற் காலத்தில் நீலமணி போன்ற தெள்ளிய நீரையும் கொண்டுள்ளது என்கிறாள். இதனை,

“கூதிர் ஆயின் தண்கலிழ் தந்து,

வேனில் ஆயின் மணிநிறம் கொள்ளும்

யாறுஅணிந் தன்றுநின் ஊரே”

(மேலது., 45: 1-3)

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியலாம். திண்மையான தேரை உடைய பாண்டியனின் நாட்டில் உள்ள தேனூரில் கோடைக் காலத்திலும் ஆற்றுநீர் ஒழுகும் என்பதை,

“திண்தேர்த் தென்னவன் நல்நாட்டு உள்ளதை

வேனில் ஆயினும் தண்புனல் ஒழுகும்”

(மேலது., 54: 1, 2)

என்ற பாடல் அடிகளால் அறிய முடிகின்றது. மேற்கூறிய செய்திகள் மருதநிலப் பாடல்களாக இருப்பதையும் ஓரம்போகியார் என்ற புலவரால் பாடப்பட்டதையும் அறியமுடிகின்றது.

இலஞ்சி

“பல்வகைப் பயன்பாட்டிற்குப் பயன்படும் நீர்த்தேக்கம் இலஞ்சி”² என்று அழைக்கப்படுகின்றது. வரைவிடை வைத்துப் பொருள் ஈட்டுவதற்காகப் பிரிந்த தலைவனின் கூற்றில், தலைவி என்பவள் அழகுடன் ஒளிவீசக் கூடிய நெற்றியை உடையவள் என்றும் அவளது தந்தையின் ஊர் மருத நிலம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வூர் வயல் பகுதிகளில் காணப்படும் கருப்பொருள்களில் எருமையும் ஒன்று ஆகும். அங்குள்ள இலஞ்சிகளில் வீரர்கள் போன்ற தோற்றமுடைய எருமைக் கடாக்களும் வீரர்களின் துணைவியர் போன்ற பெருமை உடைய பெண் எருமைகளும் தங்கி மகிழக் கூடிய சூழலாகத் திகழ்கின்றது. இதனை,

“மள்ளர் அன்ன தடங்கோட்டு எருமை

மகளிர் அன்ன துணையொடு வதியும்

நிழல்முதிர் இலஞ்சிப் பழனத் ததுவே

கழனித் தாமரை மலரும்,

கவின்பெறு சுடர்நுதல் தந்தை ஊரே”

(மேலது., 94)

என்ற ஓரம்போகியாரின் பாடல் அடிகள் வழி அறியலாம்.

கடல்

கடல் அல்லது ஆழி, உலகப் பெருங்கடல் அல்லது வெறுமனே பெருங்கடல் என்பது புவியின் மேற்பரப்பில் 70 விழுக்காட்டை ஆக்கிரமித்துள்ள உப்பான நீர் கொண்ட தொடர்ச்சியான நீர்நிலை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது புவியின் பருவநிலையை நிலைப்படுத்துவதோடு நீர்ச் சுழற்சி, கரிமச் சுழற்சி, நைட்ரஜன் சுழற்சி ஆகியவற்றிலும் முதன்மைப் பங்காற்றுகின்றது. கடல் என்னும் சொல்லானது பெருங்கடலின் சிறிய பகுதியளவு நிலத்தால் சூழப்பட்ட பகுதிகளைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆழி, விரிநீர், பெருநீர், முந்நீர் முதலிய சொற்கள் கடலைக் குறிப்பதாக உள்ளன.

நெய்தல் திணையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் அம்மூவனார் என்ற புலவரால் பாடப்பட்டுள்ளன. இதில் அறத்தொடு நின்ற தோழி செவிலித்தாயிடம் தான் சொல்வதைக் கேட்க வேண்டினாள். தலைவன் வாழும் நிலம் நெய்தல் நிலம் என்று அறியப்படுகின்றது. அங்கு காணப்படுகின்ற குளிர்ந்த கடலில் அழகிய தோலடிப் பாதங்களை உடைய அன்னப் பறவையானது தன் துணையைத் தேடி நிற்கும். அச்சமயத்தில் கடலில் தோன்றிய சங்கினைத் தனது துணையெனக் கருதி மிதிக்கின்ற இயற்கை சார்ந்த சூழல் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வழகிய சங்கைக் காட்டிலும் பேரழகு வாய்ந்த மேனியை உடையவள் தலைவி. எனவே, தலைவனைத் தன் மனத்தில் நினைத்துப் பொலிவுடன் திகழ்வதாகப் புனைந்து கூறியுள்ளதை,

“அன்னை, வாழி! வேண்டு அன்னை! அவர்நாட்டுத்

துதிக்கால் அன்னம் துணை செத்து மிதிக்கும்

தண்கடல் வளையினும் இலங்கும் இவள்

அம்கலிழ் ஆகம் கண்டிசின் நினைந்தே.”

(மேலது., 106)

என்ற பாடல் அடிகளின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

ஒரு சமயம் தலைவனும் தலைவியும் பல்வேறு சிறப்புகளை உடைய துண்ணிய மணல் நிறைந்த கடற்கரையில் கூடிக் கடலாடினர்; இதனை அறிந்த தலைவியின் அன்னை அவளை வீட்டுச் சிறையில் வைத்தாள். மீண்டும் சந்திக்க வந்த தலைவன் தன்னை வரைந்து கொள்ள நினையாமல் வந்துள்ளதை அறிந்த தலைவி தோழியிடம் கூறியதை,

“அம்ம வாழி, தோழி! பல்மாண்

நுண்மணல் அடைகரை நம்மோடு ஆடிய

தண்ணம் துறைவன் மறைஇ,

அன்னை அருங்கடி வந்துநின் றோனே.”

(மேலது., 115)

என்ற பாடல் அடி குறிப்பதன் வாயிலாகக் கடற்கரை நிலம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

கிணறு

கிணறு என்பது தண்ணீர் எடுப்பதற்காகப் பூமியில் ஆழமாகத் தோண்டப்பட்ட குழி என்றும் கேணி என்றும் அறியப்படுகின்றது. நிலத்தின் கீழ் நீர்ப்படுகைகளில் சேமிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்தடி நீரை எடுப்பதற்கு வசதியாக நிலத்தில் தோண்டப்படும் ஒரு குழி ஆகும். பூமியில் அகழ்தல், தண்டு செலுத்தல், துளையிடல் போன்ற பல முறைகளைக் கையாண்டு கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன. நிலத்தடி நீரின் மட்டத்தைப் பொறுத்துக் கிணற்றின் ஆழமானது வேறுபடுகின்றது. கிணறுகள் பொதுவாக வட்டமான குறுக்கு வெட்டு முகம் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. சதுரம், நீள் சதுரம் ஆகிய வடிவங்களிலான வெட்டு முகம் கொண்ட கிணறுகளும் உள்ளன.

செவ்வியல் காலத்தில் குறிஞ்சித் திணையில் கிணறு குறித்த செய்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தலைவனுடன் உடன்போக்குச் சென்று மீண்டு வந்த தலைவியிடம், நீ சென்ற நாட்டு நீர் இனியது அல்ல அங்கு நீ எவ்வாறு நீர் அருந்தினாய் என்று கேட்ட தோழிக்குத் தலைவி, தலைவனது நாட்டில் உதிர்ந்த தழைகளால் மூடப்பெற்ற கிணறு உள்ளது; விலங்குகளால் உண்ணப்பட்ட கலங்கிய நீரானது அதன் அடியில் இருக்கும்; அவ்வாறான கிணறு நம் வீட்டுக்குப் பின்புறம் அமைந்துள்ள தோட்டத்தில் கிடைக்கின்ற இனிய தேனுடன் கலந்த பாலை விட இனிமையாக இருக்கும் என்று கூறுகிறாள். இதனை,

“அன்னாய், வாழி! வேண்டு அன்னை! நம்படப்பைத்

தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு

உவலைக் கூவல் கீழ்

மான்உண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே.”

(மேலது., 203)

என்ற பாடல் அடிகள் குறிப்பிடுவதாக அமைந்துள்ளன.

குளம்

“குளம் (Tank) என்பது நன்னீர் நீர்நிலையாகும். பொதுவாக நன்னீர் நீர்நிலைகளை ஆறு, ஏரி, குளம், குட்டை எனப் பிரிப்பர். இது ஏரியை விடச் சிறியதாகும்.”³ மழை நீரை மட்டுமே தேக்கி வைப்பது குளம் என்று கருதப்படுகின்றது. மனித முயற்சியால் ஆறு அல்லது நீர்நீறுகளை மறித்து ஆக்கப்பட்ட நீர்நிலை என்று அறியப்படுகின்றது. வயல் (மருதத் திணை) சார்ந்த பகுதிகளில் குளங்கள் அமைந்திருக்கும். அப்பகுதிகளில் பரத்தையரும் இருப்பர்; பரத்தையரின் வீட்டிற்குச் சென்று திரும்பிய தலைவனிடம் தோழி கூறியதாக ஓரம்போகியாரால் பாடப்பட்டுள்ள பாடலில் இச்செய்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“செவியிற் கேட்பினும் சொல்லிந்துவெகுள்வோள்,

கண்ணிற் காணின், எனதாகுவள்கொல்

நறுவீ ஐம்பால் மகளிர் ஆடும்

தைஇத் தண்கயம் போல,

பலர்படிந்து உண்ணும்நின் பரத்தை மார்பே?”

(மேலது., 84)

என்ற பாடல் அடிகளில், பெண்கள் தை மாதத்தில் தங்களது கூந்தலை அழகாக ஐந்தாக வகுத்து அதில் மணம் நிறைந்த மலர்களைச் சூடி குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆழமான குளத்தில் நீராடுவர்; அவ்வாறான குளம் போல அனைவரும் படிந்து இன்புறக் கூடிய பரத்தமையை உடையது தலைவனின் மார்பு; இதனைக் கண்டு ஊரார் பேசுவதைக் கேட்டாலே தலைவி பெருங்கோபம் அடைகின்றாள்; இக்காட்சியை அவள் கண்ணால் கண்டால் என்ன ஆகுமோ? என்று தோழி கேட்பது போன்ற சூழல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலில் குளத்தைப் பரத்தமைக்கு உவமையாகப் புலவர் பதிவு செய்துள்ளதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

பொய்கை

பொய்கையானது இயற்கையில் உண்டான நீர்த்துறை எனப்படுகின்றது. தலைவன் மீதும் பாணன் மீதும் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட சிறிய மனத்தாங்கலால் பின்வரும் தலைவியின் கூற்று இடம்பெற்றுள்ளது. தன் குட்டியையே தின்னும் முதலையையும் வெண்மையான மலர்கள் மலர்கின்ற பொய்கையையும் உடையது தலைவனின் ஊர்; இவ்வூர் மருத நிலத்தைச் சார்ந்ததாகத் திகழ்கின்றது. அத்தகைய ஊரை உடைய தலைவன் தன் சொல்லை உணர்ந்தவர்களைப் பிரிந்து அவர்களது மேனி பசலையுறச் செய்பவனாகத் திகழ்ந்தான். இச்செய்தியை,

“தன்பார்ப்புத் தின்னும் அன்பில் முதலையொடு

வெண்பூம் பாய்கைத்து, அவன்ஊர் என்பதனால

தன்சொல் உணர்ந்தோர் மேனி

பொன்போல் செய்யும் ஊர்கிழ வோனே.”

(மேலது., 41)

என்ற பாடல் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. தலைவனின் ஊரில் வெண்மையான மலர்கள் மலர்கின்ற பொய்கை இருக்கின்றது என்பதைக் காட்சிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

மருத நிலத்தின் கருப்பொருளாகிய எருமையின் செயல்களும் ஓரம்போகியாரின் பாடல்களில் பொய்கை என்ற நீர்நிலைகளும் தோழி கூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. வளைந்த கொம்புகளை உடையது எருமைக் கடர் அது பொய்கையில் அழகுறப் பூத்திருக்கும் ஆம்பல் மலரின் நறுமணத்தை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை; மாறாக அப்பூக்களைச் சிதைக்கின்றது. இத்தகைய தன்மை உடைய வயல் நிலத்தைச் சார்ந்த தலைவரின் (கழனி ஊரன்) மகளானவள் தலைவி ஆவாள்; அவள் பொதுவாக அமைந்திருந்த வயல்வெளிகளில் பூத்திருந்த கரும்பின் பூக்களால் தொகுக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்துள்ளாள் என்கின்றாள் தோழி. இதனை,

“நெறிமருப்பு எருமை நீலஇரும் போத்து

வெறிமலர்ப் பொய்கை, ஆம்பல் மயக்கும்

கழனி ஊரன் மகள்இவள்;

பழன வெதிரின் கொடிப்பிணை யலளே.”

(மேலது., 91)

என்ற பாடல் அடிகள் உணர்த்துவதன் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

செவ்விலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி ஆகிய திணைகளின் 300 பாடல்கள் ஆய்வுக்கு எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நீர்நிலைகள் குறித்த செய்திகள் எந்தெந்தப் பாடல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த புலவராகிய ஓரம்போகியாரின் மருத நிலத்தின் 100 பாடல்களில் பொய்கை, குளம், ஆறு, இலஞ்சி குறித்த தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அம்மூவனாரின் நெய்தல் நிலத்தின் 100 பாடல்களில் கடல் மற்றும் கடல் சார்ந்த நிலம் குறித்த தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

கபிலரின் குறிஞ்சித் திணையின் 100 பாடல்களில் அருவி குறித்த தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இக்கட்டுரையின் வாயிலாக நம் முன்னோர் இயற்கை சார்ந்த சூழல்களில் நீர்நிலைகளுடன், இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்வை வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதையும் தற்போதைய தலைமுறையினரான நாம் நம் முன்னோரின் இயற்கைசார் வாழ்வியலை இன்றைய காலகட்டத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. நீர்நிலைகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அவற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு இட்டுச் செல்வோம் என்ற ஆய்வாளரின் கருத்தை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. அருவி - [https://: www.ta.m.wikipedia.org](https://www.ta.m.wikipedia.org)
2. இலஞ்சி - [https://: www.ta.m.wikipedia.org](https://www.ta.m.wikipedia.org)
3. STANLEY, E.G. (1975-06-01). "The Merrian Webster Dictionary — The Oxford Illustrated Dictionary". *Notes and Queries* 22(6): 242-243-doi:10.1093/nq/22-6-24.. பன்னாட்டுத் தரப்புத்தக எண்: 1471-6941.

ஆய்வுக்குத் துணை நின்றவை:

1. சுகிர்தா பஸ்மத், சுற்றுச்சூழல் கல்வி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், 41-பி, சிட்கோ இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை — 600 098. சூலை 2017, முதற்பதிப்பு.
2. சுப்பிரமணியன், ச.வே — உரையாசிரியர், சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை ஐங்குறுநூறு மூலமும் தெளிவுரையும், தொகுதி — 1, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தொரு, பாரிமுனை, சென்னை — 600 108. 21 சூன் 2010, முதற்பதிப்பு.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2024, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்-அக்டோபர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com